

Ας μη νομίζουμε, λοιπόν, ότι ο πλούτος είναι με γάλο αγαθό. Μεγάλο αγαθό δεν είναι το ν' αποκτήσει κανείς χρήματα, αλλά φόβο Θεού. Ένας δίκαιος άνθρωπος, που για την αρετή του έχει πολλή παρησία ενώπιον του Θεού, ακόμα κι αν είναι ο φτωχότερος απ' όλους, μπορεί ν' αντιμετωπίσει κάθε συμφορά.

Στις περιπτώσεις που τα χρήματα είναι άχρηστα, ένας άγιος κατορθώνει τα ακατόρθωτα, φτάνει μόνο να υψώσει τα χέρια του στον ουρανό και να ζητήσει την επέμβαση του Θεού. Σας θυμίζω ένα χαρακτηριστικό σχετικό περιστατικό από τις Πράξεις των Αποστόλων:

Οι απόστολοι Πέτρος και Ιωάννης ανέβαιναν μια μέρα μαζί στο ναό. Ήταν τρεις το απόγευμα, ώρα προσευχής. Μπροστά στην πύλη του ναού, που λεγόταν ωραία, έφερναν έναν άνθρωπο εκ γενετής χωλό και τον έβαζαν εκεί κάθε μέρα για να ζητάει ελεημοσύνη. Μόλις, λοιπόν, είδε τον Πέτρο και τον Ιωάννη έτοιμους να μπουν στο ναό, τους ζήτησε ελεημοσύνη. Ο Πέτρος του είπε: «Κοίταξέ μας». Ο χωλός τους κοίταξε με προσοχή, περιμένοντας κάτι να πάρει απ' αυτούς.

Μα ο Πέτρος είπε: «Χρήματα ασημένια και χρυσά δεν έχω. Ό,τι όμως έχω, αυτό σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, σήκω και περπάτα!». Και πιάνοντάς τον από το δεξί χέρι, τον σήκωσε. Εκείνος τότε, μ' ένα πήδημα, στάθηκε όρθιος και άρχισε να περπατάει.

Ύστερα μπήκε μαζί με τους αποστόλους στο ναό, δοξάζοντας το Θεό (Πράξ. 3:1-8).
«Χρήματα ασημένια και χρυσά δεν έχω», είπε ο Πέτρος. Ποιά λόγια είναι σεμνότερα απ' αυτά; Τί μακαριότητα και τί πλούτο κρύβουν μέσα τους! Άλλοι καμαρώνουν για τα αντίθετα, λέγοντας με καυχήσιιά: "Έχω τόσα και τόσα χρυσά τάλαντα, τόσα στρέμματα γης, τόσα σπίτια, τόσα ζώα". Ο Πέτρος, μην έχοντας απολύτως τίποτα, όχι μόνο δεν πνίγεται από τη φτώχεια του, αλλά και στολιζεται μ' αυτήν. Έτσι, λοιπόν, μπορείς, χωρίς να έχεις τίποτα, να τα έχεις όλα δικά σου' και έχοντας τα πάντα, να μην έχεις τίποτα.

Γιατί όποιος θεωρεί την περιουσία του κοινή, όχι μόνο δική του, και τη μοιράζεται με τους άλλους, έχει και την ξένη περιουσία δική του, γιατί απ' όλους θα πάρει ό,τι χρειάζεται.

Ενώ εκείνος που θεωρεί τον εαυτό του κύριο των πραγμάτων του και δεν δίνει σε κανένα τίποτα, όχι μόνο δεν θα πάρει το παραμικρό από τους άλλους, μα ούτε και τα δικά του δεν κατέχει, αφού ανήκουν τελικά όχι τόσο σ' αυτόν, όσο στους κλέφτες και τους δανειστές και τους κληρονόμους.

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Αναδημοσίευση από:

<http://1myblog.pblogs.gr/>